

Καὶ κολλήσου 'ς τὴν βαρέλλαν
 Ποῦ σὲ κράζει μὲ χαράν·
 Νὰ σὲ μάθῃ, γιὰ νὰ γείνης
 Σπουδαιότερος νὰ πίνης
 Ἕνα μέτρον 'ς τὴν φοράν.
 Τοῦτο βλέπε νὰ σπουδάσῃς,
 Τοῦτο πάσχιζε νὰ πράξῃς,
 Κι ὄχι τ' ἄλλα τὰ τρελὰ,
 Θέματ' ἄρατα γραμμένα,
 Καὶ νερὰ κοπανισμένα,
 Καὶ δασκάλου λὰ, λὰ, λὰ.

λινινινιν

13. Ἐσὺ, φίλε μουσικὲ,
 Φωνακλᾶ μου Βαθρακὲ,
 Νερὸν πίνωντας γλυκὰ
 Κηλαδεῖς τὸ Βρὰ, κὰ, κὰ.
 Κ' ἐγὼ πίνωντας κρασί
 Μέσ' 'ς τὴν κοῦπαν τὴν χρυσῇ,
 Μέσ' 'ς τὰ δένδρα τ' ἀνθηρὰ,
 Τραγουδῶ τὸ τὰ, ρὰ, ρὰ.
 Ἐλ' ἄς πίνωμεν μαζι,
 Ὁ καθένας ὅσω ζῆ,
 Καὶ τὸν κόσμον τὸν καλὸν
 Ἄς γελοῦμεν σὰν τρελόν.
 Τύφλαις νᾶχουν τὰ πολλὰ